

תת"ע 1149/07/14 - גהאד בושקאר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1149-07-14 מדינת ישראל נ' בושקאר

בפני	כבוד השופט שלמה בנג'ו
המבקש	גהאד בושקאר
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין.

ביום 17.8.14, נגזר דינו של המבקש, אשר הורשע בהעדרו בכתב אישום מתוקן אשר כלל שני אישומים, אשר ייחסו לו עבירות של שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף - לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי וכן עבירת בלתי מורשה לסוג הרכב - לפי סעיפים 10 (א) ו-38 (1) לפקודת התעבורה, בכל אחד מהאישומים בנפרד.

ביום האירוע המדובר בכתב האישום, נמסרה למבקש הזמנה לדין וכן כתב אישום, ובאותו מעמד אישר המבקש בחתימתו את קבלת ההזמנה. המבקש התייצב לדין שנקבע בעניינו ביום 14.7.14 במסגרתו אף הודה כי אין ברשותו רישיון נהיגה. הדיון נדחה ליום 17.8.14, על מנת שהמבקש יוכל להיוועץ בעורך דין.

המבקש לא התייצב לדין שנקבע בעניינו ביום 17.8.14, וזאת על אף שהיה מודע לתאריך הדיון, שנקבע כאמור בדיון הקודם אליו התייצב. המבקש טען בבקשתו כי נבצר ממנו להגיע לדין בעניינו, היות ופקד אותו כאב שיניים חזק, ובהוראת הרופא נשאר בבית, וכן צורפו מסמכים התומכים בבקשתו. באותו הדיון, נגזר דינו של המבקש, בהעדרו, והודעה על תוצאות ההליך נמסרה לידיו של המבקש כדן, ביום 21.8.14, על פי אישור מסירה.

המבקש, שהיה מיוצג, לא רווה נחת מהחלטת ביהמ"ש, והגיש עליה ערעור לביהמ"ש המחוזי.

ביום 19.11.14 דחה ביהמ"ש המחוזי (מפי כב' השופט אמיר טובי), את ערעורו של המבקש, תוך שהוא מאשר את החלטת בית משפט זה, ואף הוא, כמו בית משפט זה, קובע, כי אין למבקש סיכויים לשנות את הכרעת הדין, שעה שהודה בנהיגת כלי רכב מבלי שיש בידו רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב בו נהג. יתרה מזאת, ביהמ"ש המחוזי אף התייחס לעניין העונש שהוטל על הנאשם, ואף בעניין זה סבר כי העונש שהוטל על הנאשם משקף את רף הענישה הנהוג

במקרים מסוג זה וגם מטעם זה לא נגרם למבקש עיוות דין.

עתה, כשנה לאחר פסק הדין של מותב זה, וכ- 9 חודשים לאחר החלטת ביהמ"ש המחוזי, שב ופונה המבקש לביהמ"ש בבקשה חוזרת לבטל את פסק הדין, כאשר למעשה הוא חוזר על אותן טענות שהעלה הן בהגשת הבקשה המקורית לביטול פסק הדין והן בערעור שנדחה בביהמ"ש המחוזי.

אציין למען הסדר כי המבקש לא הסתפק בכך, ובמהלך הדיונים שהתקיימו בפני מותב זה בתורנות, פנה לשופט בעל פה באולם הדיונים וביקש כי ביהמ"ש יבטל את פסק דינו. ביהמ"ש הבהיר לו כי יבחן את הבקשה וייתן החלטה על פיה.

משנבחן עניינו של המבקש בבקשה הקודמת, הן על ידי בית משפט זה והן על ידי ערכאת הערעור, אשר סמכה ידיה על החלטת ביהמ"ש וקבעה מפורשות שאין מקום להתערב בפסק הדין, חוששני עם כל ההבנה למצוקה שמתאר המבקש, כי אין יסוד ועילה לשוב ולהידרש לבקשתו ואין מנוס מדחייתה.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט' אלול תשע"ה, 24 אוגוסט 2015, בהעדר
הצדדים.